

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.023
4 març 2016

1'70 euros

la veu de Benicarló

La proliferació de coloms i la planificació de l'arbrat públic: **un problema ciutadà**

LA VEU DE BENICARLÓ
20 anys en 100 còmics
1995-2015

**JA A LA VENDA
A LA LLIBRERIA "GRÉVOL"!!!**

**Dimiteix
Pérez Olló,
regidor
del PP**

Tercera entrega de "Apunts sobre l'educació", per Joan Heras

1023

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Responsabilitat**

Ja és més que sabut que no és tan bonic el colom tal com el pinten, amb la seua branqueta d'olivera a la boca. I és que, deixant de banda figures retòriques, la proliferació d'aquesta espècie d'au està comportant molts maldecaps pel fet que els seus excrements són altament corrosius. La realitat és que, tal com indica el regidor de Medi Ambient, Ximo Bueno, s'han hagut de prendre mesures per tal de controlar el creixement de l'espècie per a evitar que aquesta es convertisca en una plaga. Molts de veïns de la zona centre de la població segurament se n'hauran adonat que, des de ja fa un temps, tots els voltants del campanar o les teulades de la Casa del Marqués, per ficar dos de les zones més emblemàtiques, però n'hi ha més, s'han convertit en una mena de cau d'aquestes aus que, a més, s'han convertit en quotidianes "passejant" pels carrers, entre la gent.

No és qüestió ací, ara, d'estigmatitzar aquesta espècie, tan adorada bíblicament, però sí de ficar damunt la taula un problema que, si no és fiquen els mitjans per controlar-lo, cada vegada es convertirà en més greu, com ja està passant en d'altres ciutats, on els nostres edificis i monuments seran els que més el patiran. Ens sembla molt positiu que, a banda d'engegar iniciatives públiques de control, també es faça una crida a la gent perquè també col·labore intentant que aquestes aus no nidifiquen en els habitatges on no viu ningú. Igualment, també seria recomanable deixar d'alimentar-les pels carrers. Una pràctica molt estesa que no beneficia en

res atés que encara les atrau més. Tal volta seria bo ampliar-ho amb campanyes de conscienciació entre la gent per fer més visible el problema al mateix temps que es demana la seua responsabilitat. Veure'm si al final la cosa qualla i s'atura una proliferació columbòfila, ara per ara, excessiva.

En altre ordre de coses, igualment, alguns polítics també haurien d'assumir responsabilitats pel que suposa, ara, haver de canviar l'arbrat que en el seu moment es va plantar al carrer Pintor Sorolla, pel fet de no ser els arbres més idonis si tenim en compte que les seues arrels alcen els carrers i les seues branques, fins i tot, entren a les cases dels veïns. El PP, en comptes de ficar el crit al cel, tal volta seria millor col·laborar i assumir responsabilitats, no?

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport**COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CICLE DE CONFERÈNCIES SOBRE CRISI ENERGÈTICA I CANVI CLIMÀTIC

Per què aquesta crisi no acabarà mai?

A càrrec de **Jordi Solé i Ollé**

Investigador de l'Institut de Ciències del Mar (CSIC)

Coordinador del projecte europeu MEDEAS

Membre de l'Oil Crash Observatory

Benicarló 12 de Març de 2016

19:30 h al Saló d'Actes de l'Edifici Gòtic

C/ Major. Benicarló (Castelló)

Organitzen:

Col·laboren:

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ"

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia

diario digital de benicarló

La proliferació de coloms i l'anterior mala planificació de l'arbrat públic es converteix en un problema ciutadà

text REDACCIÓ

L'ajuntament de Benicarló ha demanat als veïns de pisos buits que tapien les entrades per a impedir que les coloms facen els nius a l'interior. Ximo Bueno, regidor de Medi ambient, va detallar que “s'estan estudiant diverses possibilitats per a controlar el creixement de l'espècie” i evitar que es convertisca en una plaga. El consistori ja va reclamar la col·laboració ciutadana per a lluitar contra la proliferació dels mosquit tigre, demanant que s'eliminaren els focus d'aigua estancada en els habitatges. Bueno va recordar que els coloms poden arribar a provocar problemes tant per als veïns com per als monuments de la ciutat, per les substàncies corrosives que contenen les seues defecacions. Durant els últims anys, s'han destruït nius que han permès controlar una mica l'espècie. En concret, “es va eliminar el que hi havia a la teulada del col·legi Marquès de Benicarló per part de la brigada d'Obres”. Els paranys, d'altra banda, “van aconseguir atrapar a mil coloms, però sabem que es van reproduir vora tres mil més”.

CONTROL CIUDADÀ

El regidor va arribar a comparar el problema de les colomes amb el dels mosquits i per això demanava la col·laboració ciutadana, com ja s'ha fet en el cas dels tigre. “Ara hi ha molts pisos d'obra nova buida, i sabem que nien en ells. Per això cal la conscienciació dels veïns, perquè tapen els habitatges que no s'utilitzen”. Per la seua banda el consistori està intentant localitzar les zones de nidificació actuals per a poder actuar, encara que va reconèixer que “és molt complicat”. Una de les solucions és la dispersió de pinso esterilitzat “però la patent la té un monopoli i cal negociar amb ells. Una altra és utilitzar rapaços, però això el que faria és traslladar el problema d'un punt a un altre, el mateix que els reclams auditius”. Malgrat això, l'edil de Medi

ambient es va mostrar convençut que “hem d'aconseguir rebaixar el nivell de les colomes fins a una xifra sostenible” que no desborde el nombre normal que puga arribar a provocar problemes als veïns de la ciutat.

SUBSTITUCIÓ D'ARBRES

D'altra part, l'ajuntament de Benicarló segueix amb la substitució d'arbres “per la mala planificació que va haver a l'hora de plantar-los”. Bueno, ha eixit al pas de les crítiques que el Partit Popular de Benicarló ha abocat contra ell durant el darrer ple municipal, al que va arribar a ratllar d'ecologista “que es dedica a talar arbres”. La polèmica sorgia després que la setmana passada saltaren les alarmes entre el PP, a causa de la tala d'arbres en el carrer Pintor Sorolla per part de l'empresa que encarregada de la jardineria en la ciutat. José A. Simó, edil del PP, va reclamar en l'últim ple municipal que “en comptes de tallar-los per l'arrel, es podien haver trasplantat. El dijous talem els arbres i el diumenge som els més ecologistes”, va sostenir en referència a la jornada de plantació que va organitzar el consistori.

Bueno va replicar que “és curiós que la pregunta la facen vostès, quan la substitució d'arbres per una mala planificació de plantacions la va iniciar el PP”. L'edil de Medi ambient va recordar que “en els últims 15 anys s'han substituït els arbres dels carrers Mallorca, Menorca, Boters, etc”, mentre estava al capdavant del govern municipal el partit Popular. Entre els problemes que provoquen les espècies plantades, en la seua majoria ficus, destaquen que “enguany, en el mes d'agost els vam haver de podar perquè molestaven al comerç i a les voreres. Si els deixem créixer poden arribar a dues i tres metres de diàmetre”. Això provoca que “les copes estan esquerdades de tanta poda, a més de suposar un treball extra dels jardiniers”. En el cas dels plantats en Pintor Sorolla “els veïns tenien un tercer convidat a casa” donades les dimensions que havien arribat a tindre.

ve de la pàgina anterior

ARBRES DE CREIXEMENT LENT

Bueno va ironitzar que “Benicarló no és Barcelona, tenim voreres estretes i quan creix un arbre, no passen dues persones. Hem de ser responsables i substituir per arbres amb creixement lent i amb menys afectacions”. Per exemple, va assenyalar, “la zona de l'auditori està ple de moreres que molesten, és un ésser viu que l'estem esquarterant. El cost de substitució està dins del conveni amb l'empresa”. No obstant això el cost de traure els arbres per a trasplantar-los suposaria “trencar tota la vorera, fer forats immensos” amb un cost elevat per a les arques del consistori i “sense garanties” que les espècies trasplantades sobrevisqueren. En aquest sentit, va recordar polítiques recents realitzades des del consistori, amb el trasplantament d'espècies a la zona del Barranquet. “Sobreviuen pocs. Només ho fan les Oliveres, que són més resistents. Són polítiques que cal tenir clares” per a evitar despeses innecessàries, va concloure.

Les espècies que s'estan llevant són les “de tipus acàcies, amb creixement monumental, per a substituir-les per variants de magoli, o tarongers ornamentals que tenen la copa alta, com a dos metres i que per tant, no molesten als vianants”. El creixement d'aquestes noves espècies “és molt lenta, pel que no provocaran problemes” atès que es pot controlar millor el seu creixement sense castigar tampoc a l'espècie. En el cas dels eliminats en Pintor Sorolla, Bueno va avançar que “no es tornaran a plantar fins a després de falles” atès que en aqueix carrer es produeix gran concentració de veïns tant de dia com de nit i els nous arbres podrien perillar

BENICARLÓ APROVA UNA MOCIÓ CONTRA LA CORRUPCIÓ

text NATÀLIA SANZ

El Ple ordinari del mes de febrer va aprovar una moció consensuada per tots els grups polítics en contra de la corrupció.

La moció està promoguda per la Federació Valenciana de Municipis i Províncies «arran dels casos de corrupció política que estan afectant d'una manera molt negativa a la legitimitat de les nostres institucions», davant els quals, es demana «la unitat del municipalisme valencià en contra de la corrupció». En aquest sentit, la proposta d'acord se centra a exigir l'obligació de reposar els diners públics dels ciutadans per part d'aquells que han comès el delicte i a demanar la retirada dels honors públics a les persones corruptes en totes les seues modalitats (plaques commemoratives, places, condecoracions, etc). A més, també es proposa rebutjar la corrupció en totes les seues formes i lluitar en contra en tots els àmbits de la vida pública. La segona moció, presentada pel PSPV amb el suport de Compromís-ERPV, fa referència a la necessitat d'exigir a la Diputació de Castelló que incloga a tots els municipis de més de 20.000 habitants en els plans d'obres

i serveis que anualment convoca la institució provincial. Segons va explicar l'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, «la Diputació obliga als municipis grans a fer les inversions en nuclis disseminats o pedanies, i Benicarló no té cap de reconegut per l'INE (Institut Nacional d'Estadística). És per això que reclamem igualtat de condicions per a tots els municipis i poder decidir nosaltres on volem fer les inversions». Un altre dels punts de l'ordre del dia del Ple va incloure una proposta per a demanar l'exempció de taxes per la celebració dels bous a la mar en el port de Benicarló, en referència a les taxes que l'Ajuntament ha d'abonar a Ports de la Generalitat en concepte d'activitat econòmica. Cal recordar que la plaça d'exhibició de bous de Benicarló s'alça en el recinte del port esportiu, ja que la ciutat celebra en el mes d'agost els tradicionals Bous a la Mar. En aquest sentit, l'argument de l'Ajuntament es basarà en el fet que els festejos taurins no són objecte d'explotació econòmica ni lucrativa. Finalment, el ple va aprovar també una proposta de suport al model pesquer de la província de Castelló, en el sentit de sol·licitar al Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi ambient un pla de vedades per a les diferents modalitats pesqueres i que s'abone al sector pesquer les ajudes corresponents a les vedes que es van portar a terme els exercicis 2014 i 2015.

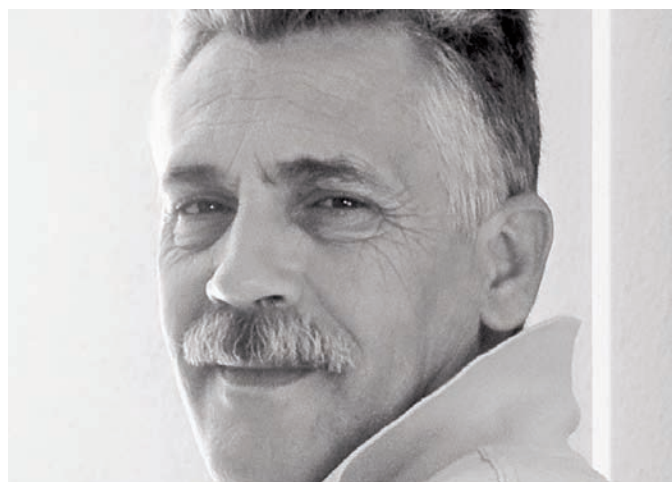

Dimiteix el regidor del PP Pérez Ollo

text REDACCI

El regidor del Partit Popular Ximo Pérez-Ollo ha presentat la seua dimissió davant l'alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles.

L'ex edil formava part de la corporació municipal des de l'any 2007 quan, per primera vegada, va formar part de la llista electoral que encapçalava Marcelino Domingo. Amb ell va ser durant dos legislatures regidor d'Esports. Tot i que va anunciar abans d'estes eleccions que no es tornaria a presentar, finalment ho va fer, amb Juan Antonio Mañá com a cap de llista. L'exedil sosté que "necesito tiempo para atender debidamente a mi salud". Pérez-Ollo serà substituït per José María Serrano.

DEMANEN LES MILLORES DE RODALIES AL GOVERN CENTRAL

text i fotos NAT LIA SANZ

El president de la Generalitat, Ximo Puig, va anunciar que la Generalitat «sol·licitarà en breu la transferència de les competències en Rodalies, com han fet altres comunitats» perquè té dret d'acord a l'Estatut d'autonomia i amb l'objectiu de «acabar amb la mala gestió i la falta d'inversions» estatals, així com per a tenir «més capacitat de millorar les coses» en referència al caos de les Rodalies en la província de Castelló.

Així es va pronunciar durant la sessió de control en les Corts, al ser preguntat pel portaveu de Compromís, Fran Ferri, qui va instar a «fer entendre a Madrid que la paciència dels valencians té un límit» Puig, que va qualificar de «manifestament millorable» l'estat de les Rodalies, va recordar que es tracta d'una competència estatal i que malgrat que el Ministeri de Foment i la Generalitat van signar en 2010 un pla que abastava fins a 2020, que contemplava una inversió estatal de 3.400 milions «a dia d'avui no s'ha licitat cap de les actuacions previstes» i «ha empitjorat la qualitat del servei». «A aquest ritme en un segle no complim el conveni», va remarcar.

Puig va recordar que en l'última reunió amb Foment se li van plantejar les prioritats en matèria de rodalies però «l'única solució de la ministra va ser posar sobre la taula la possibilitat de cofinançar les actuacions», quan es tracta d'una competència estatal, va lamentar. El cap del Consell va lamentar que els ciutadans «patisquen», per exemple, les obres en el tram València- Castelló, en el qual «viatja més gent que a Madrid» i tampoc s'augmente el servei de llançadores entre ambdues poblacions.

PUJA LA FACTURA DEL CASTOR

text NAT LIA SANZ

El magatzem de gas Castor s'ha convertit en una autèntic pou sense fons, per a les arques públiques espanyoles. Quan tot apuntava que, després d'abonar el Govern 1.350 milions d'euros a Escal UGS --l'anterior gestora del projecte-- com compensació per la infraestructura fallida, s'havia deixat saldat l'assumpte la realitat s'ha imposat. I és que no s'havien sumat els 295,6 milions d'euros que, segons la firma canadense Dundee Energy (soci capitalista de Escal) el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme ha aprovat lliurar mitjançant una resolució amb data 17 de novembre del 2015. En concret, es tracta de 253,3 milions d'euros “en concepte de remuneració addicional i altres 42,3 milions com reemborsament de les despeses d'operació i manteniment”, assenyalen. Una quantitat que la companyia assegura que es percebran a finals del present exercici econòmic.

El projecte Castor es troba a punt de finalitzar la seua fase de hibernación i es desconeix el seu futur, al fer públics els seus resultats del 2015. Falta per conèixer ara si, com en el cas dels 1.350 milions d'euros que els consumidors de gas han començat a veure repercutits en la seua factura de gas des del passat 1 de gener, aquesta quantitat també acaba impactant directament sobre les seues butxaques. Mentre, enfront de les costes de Vinaròs segueixen les labors per a donar per hibernada la plataforma. Enagas --que porta a terme el procés-- ja ha realitzat el doble segellat dels pous per a

garantir la seguretat de la infraestructura. A aquesta operació se li suma la instal·lació en cadascun d'ells de dues peces mecàniques d'acer addicionals a les dues vàlvules existents. El repte perseguit és garantir la màxima seguretat. I és que el futur del Castor és encara una incògnita. Malgrat les peticions dels alcaldes dels municipis afectats --Vinaròs, Benicarló i Peníscola-- del desmantellament de la planta, el Govern roman a l'espera d'un informe de l'Institut Tecnològic de Massachussets que establisca el risc real de tornar a engegar la instal·lació. A més, en els tribunals encara no ha conclòs la fase d'instrucció d'un procés obert després de la denúncia de Fiscalia per la gestió d'aquest projecte.

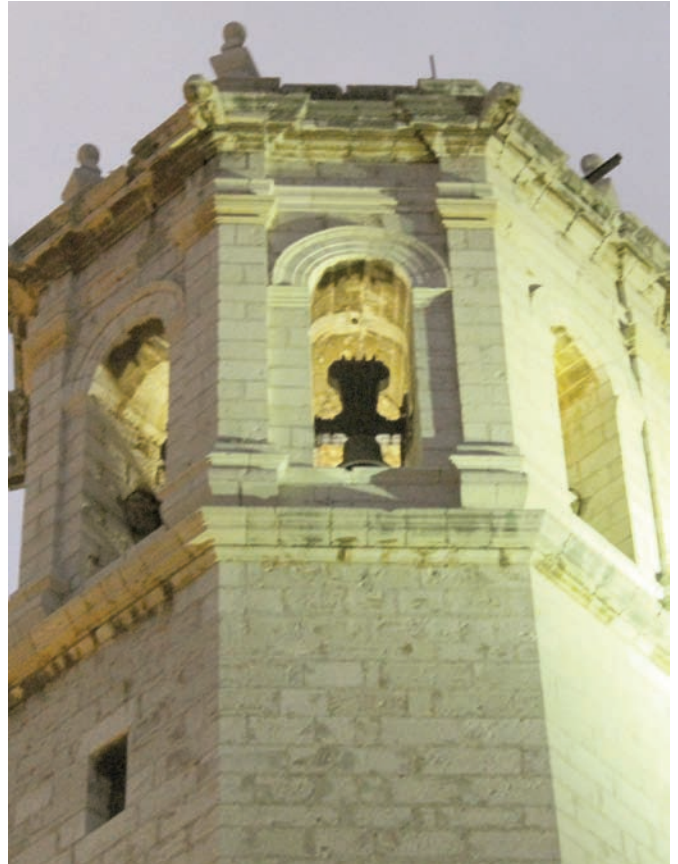

EL BISBAT LAMENTA QUE BENICARLÓ VULGA DIRIMIR ALS TRIBUNALS LA TITULARITAT DEL CAMPANAR

text NAT LIA SANZ

El Bisbat de Tortosa ha lamentat la decisió de l'Ajuntament de Benicarló de presentar una demanda davant els Tribunals de Justícia per a resoldre la controvèrsia sobre la titularitat del campanar de l'església de Sant Bartomeu, de la qual ha tingut coneixement a través dels mitjans de comunicació.

En un comunicat, el Bisbat considera que "s'ha fet tot el possible per a trobar una solució satisfactòria per a les dues parts". En aquest sentit, han recordat que es va mantenir una reunió en l'Ajuntament de Benicarló a la qual van assistir el Vicari General, l'Ecònom Diocesà, el Rector de la Parròquia i un assessor jurídic, i es va proposar signar un Conveni entre la Diòcesi i l'Ajuntament. "Aquesta proposta no ha estat contestada per l'Ajuntament, que ha trencat les negociacions i ha preferit optar per la via judicial", lamenten. En aquest sentit, asseguren que el Bisbat "continua obert a qualsevol solució amistosa per resoldre aquest litigi, i desitja un acord basat en els usos compartits entre l'Ajuntament i la parròquia, com s'ha fet fins a ara. Si l'Ajuntament persisteix a acudir als Jutjats, el Bisbat defensarà el que considera just, sotmetent-se a la sentència que els Tribunals dicten en el seu moment". Finalment, el Bisbat de Tortosa ha manifestat que el campanar de l'església "està i estarà sempre al servei del poble de Benicarló".

PUJA EL PREU DE LA VIVENDA

text NAT LIA SANZ

El preu de l'habitatge ha registrat el primer repunt en la província de Castelló des de fa set anys i després d'una contracció de la cotització del 36% motivada per la paràlisi de demanda en el mercat nacional i l'elevat estoc d'obra nova. Després de set anys en números rojos, la província de Castelló ha tancat el primer exercici en el qual s'ha registrat un augment del preu mig de l'habitatge lliure. Això sí, el percentatge és mínim: 1,1%, el que evidencia que les dificultats econòmiques no s'han esfumat amb l'inici de l'exercici 2016 .

El preu mig de l'habitatge lliure en la província de Castelló se situa en 1.064,6 euros el metre quadrat al tancament de 2015, el que suposa un augment de l'1,1% en taxa interanual, el primer des de l'any 2007, segons consta en les estadístiques del Ministeri de Foment. Cal remuntar-se set anys arrere, a 2007, per a trobar l'últim increment interanual en el preu mig de l'habitatge de renda lliure registrat en la província de Castelló.

En l'any que va esclatar la bombolla immobiliària, els preus de l'habitatge encara van pujar un 4%, i es van situar en una mitjana de 1.744,9 euros el metre quadrat. Des de llavors, el

descens ha estat constant fins que la tendència ha canviat al tancament de 2015 . En tot el recorregut de la crisi, el preu mig ha caigut un 36%, des del màxim registrat en 2006, amb una mitjana de 1.673,9 euros el metre quadrat, davant del mínim amb el qual es va tancar 2014, i que es va situar en 1.053 euros el metre quadrat de mitjana a la província de Castelló, sempre segons les dades oferides pel ministeri de Foment. En la resta del conjunt nacional, el comportament ha estat dispar. La mitjana nacional se situa en 1.490,1 euros el metre quadrat, amb un creixement del 1,8% en taxa interanual. Un lleuger repunt anual, mig punt percentual del registrat en la província de Castelló, que posa fi a una llarga depreciació de l'habitatge que es tradueix en un ajustament acumulat a dia d'avui del 28,5%. L'habitatge ha passat de valdre a Espanya una mitjana de 2.085,5 euros al tancament de 2007 a costar 1.490,1 euros en el quart trimestre de 2015. Des dels nivells màxims, el preu mig s'ha desplomat un 29,1% a Espanya. Respecte al comportament en la Comunitat Valenciana, totes les províncies canvien de tendència al tancament de 2015. Els preus mitjos de l'habitatge lliure pugen més a la província d'Alacant, amb un repunt interanual de l'1,5% i se situen en 1.240,4 euros el metre quadrat. En el cas de la província de València, l'increment ha estat menor, del 0,9%, i el preu mig de l'habitatge s'ha situat en 1.085,4 euros el metre quadrat, segons les dades del Ministeri de Foment.

UNA MULTITUDINÀRIA CRIDA

text i foto NAT LIA SANZ

Un nou espectacle amb lones desplegadas va iniciar dissabte l'acte de la Crida en l'ajuntament de Benicarló. Moments abans, les 13 comissions falleres del municipi arribaven a la plaça de l'ajuntament acompanyats per les quatre xarangues que havien anat a cercar-les a la seua demarcació. I en aqueix festiu ambient l'Alcaldessa de Benicarló, Xaro Miralles, iniciava l'acte dirigint-se a tots els fallers i visitants del municipi des de la balconada de la Casa Consistorial.

A continuació, Noa Pegueroles i Rosa Rillo, Falleres Majors de Benicarló, realitzaven la seua particular crida a la festa. En un festiu ambient, i ovacionades pels fallers benicarlandos, les màximes representants de la festa fallera en la ciutat demanaven a tots que sortiren al carrer per a viure en harmonia les quals seran uns dels festejos més llargs de la història. El tradicional repartiment de moscatell i pastissos realitzat per la Junta Local Fallera a les portes del consistori tancava el multitudinari acte.

Però no la festiva nit, ja que les xarangues afinaven de nou els seus instruments per a acompanyar als fallers fins a

l'annex del Pavelló Poliesportiu, on el màxim organisme faller organitzava la festa de la Nit de la Crida. Centenars de benicarlandos es van citar en el multitudinari sopar en el que es va servir la típica Olleta Benicarlanda, rematada amb un cremaet i dolços per a postres. A continuació, el restaurant a l'aire lliure es transformava en pista de ball gràcies a l'actuació de l'Orquestra Oceànic. Diumenge les comissions falleres es reuniren de nou en el mateix punt. Ho feien aquesta vegada per a donar bon compte de les Paelles de germanor que, com cada any, reuniran a les 13 comissions de la ciutat de nou al voltant de la taula.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Codi secret

Certament els informes dels nostres amics de la policia municipal són tot una explosió d'expressivitat. Així podem llegir: "Novedades tráfico: 22:15 Accidente de tráfico por atropello de un perro suelto en la N340-a frente Benihort (turismo-perro). No se puede localizar al animal herido". La veritat és que l'ensurt que et pegues quan, per desgràcia, atropelles una animal a la carretera és dels bons. I és que, la majoria de vegades, si no tens bona cosa de sang freda, has begut oli i pots acabar de panxa per amunt. Des d'ací esperem que només haja estat un ensurt, ara bé, l'expressivitat de l'oratória policial en redactar-ho, si més no, es digna d'analitzar. I és que ens recorda al llenguatge que a les pel·lícules americanes utilitzaven els vaquers quan parlaven amb els indis (turismo-perro). O això, o és tracta d'un codi secret per a ús intern dels agents darrere dels qual, en el futur ells mateixos ja saben reconstruir l'episodi. Proposem-ne uns altres, per exemple, i mireu de fabular vosaltres el que amaga el tàndem de noms (ho posarem en castellà, això sí, la llengua dels agents secrets: vecino-música, fallas-coma etílico o Aguaoлива-zorra.

Una nova funció dels agents municipals

Una altra més dels nostres amics municipals però, en aquest cas, sense tindre res a veure amb el

peculiar estil dels seus informes. Diuen que qui no té cap, ha de fer cames. I mai millor dit davant del que li ha passat a un ciutadà que no trobava el cotxe. I sort que els nostres policies municipals són persones de coneixement i, abans de fer més calendari del necessari, ho comproven tot. Llegim, "27 14:53 Colaboración con el conductor de un turismo que no localizaba su vehículo y que posteriormente se detecta estacionado sin novedad en la Calle Alcalá de Xivert". Ep, ¿a qui no li ha passat mai, per exemple, que vas a un pàrquing que no coneixes, aparques el cotxe a una planta i, després, quan tornes, no hi és? Encaparrat a buscar-lo allí, pegues mil voltes a la planta, no el trobes i ja amb l'ai al cos, de sobte, se t'encén una llumeta i dius: seré borinot, si l'havia aparcat a la planta de dalt! Segurament, a aquest bon conductor, li devia passar una cosa semblant i la precipitació i el neguit li degueren jugar una mala passada. Coses que passen. Sort dels nostres policies que estan al loro i estan per al que estan.

Xiquets molt al dia

Ja ho vam dir i ens ratifiquem. El regidor Barberà, segurament, serà tot un mener per a nosaltres tant pels seus comentaris com pels que ell mateix motivarà en la gent. No sabem si arribarà al nivell de l'enyorat faraó Kuen-ka, és difícil, més si tenim en compte que Barberà acaba de començar, però li augurem un futur en aquest camp més que prometedor. Això sí, sense cap mala intenció per la nostra part atés que simplement ens dediquem a comentar l'actualitat en clau d'humor. O no... I és per això que ens hem quedat sorpresos en veure com, fins i tot, els més menuts, a qui habitualment tenim per éssers abstrats davant la pantalla i desconexors dels envitricolls de la política local, també han pujat al carro de la crítica política al parlar

del que pot fer "lo sinyó Barberà", el regidor. I és que la imatge que ens han enviat del concurs de maquetes de falles fetes per xiquets de la falla El Grill, sense dubte així ho mostra. Doncs, quines animalades haurà fet el regidor en qüestió? En quins aspectes no ha respectat el seu càrrec polític? O, fins i tot, "pa que collons es va presentà"? Ja ens agradaria saber aquesta imaginació dels més menuts d'on ha sortit. Molta inventiva tenen aquests xiquets...

Orgull fallero

Xeic, què és això de discriminar les falles posant-les per baix de les gaiates? Mare de Déu, quin sacrilegi! Què s'han pensat a la capital dels orelluts? Si s'arriben a assabentar els de l'Univers Fallero, ací cremaria Troia. Segons sembla la nostra alcaldessa ha fet d'impulsora del front comú que han format Benicarló, Borriana, la Vall d'Uixó i Almenara perquè la Diputació dispense el mateix tracte - econòmic, és clar- a les Falles que a les Gaiates (i ara ens aturem i ens preguntem: per què devem haver

ve de la p gina anterior

escrit amb majúscula aquests dos noms?). On hem arribat que deixem les falles en aquest segon terme? Les festes més antigues del país, i ara les més tradicionals de Benicarló i contornada, en segon terme! Què és això? Pel que hem pogut saber s'ha sol·licitat una reunió amb el diputat de Cultura per parlar del tema a la qual assistirien el regidor de Festes i el president de la Junta Local fallera. I com és lògic, l'alcaldessa benicarlanda ho ha deixat ben clar: "si és necessari aniré jo també!" Clar que sí, dona!

Digueu-nos vells

"No en volem cap que no estiga borratxo, no em volem cap que no estiga bufat ", deia així la cançó d'Al Tall. Doncs no sabem si els de les penyes que han fet el cartell de l'anomenada Ruta de la Mistela de falles devien estar pensant el mateix. I és que, sens dubte, per molt que dissimulen el dibuix del careto del presumpte falleropenyer, amb corets als ulls, que voleu que us diguem... Sant Valentí ja va ser fa dies. I si tenim en compte com la bava li cau, aleshores, hem begut, certament, mistela. A veure, que el personal falleropenyer surta des de la falla guanyadora del millor llibret

ja ens va bé, sobretot perquè a la tercera falla amb prou feines seran capaços de distingir una carxofa d'un card carxofer. I és que, no volem ser pesats, però tenim la sensació que, en aquestes dates, la barra lliure i després a quatre potes sembla ser una cosa d'allò més natural i amplament promoguda. Doncs no ho entenem! ¿Ara ens dediquem a incentivar el consum d'alcohol ètilic? Per molt valenciana que siga la beguda!

Mutacions falleres

En fi, que ja tenim ací les festes, com diuen els de l'Univers Fallero (que per cert estan massa callats últimament) tradicionals de veritat,

les més tradicionals del món mundial, on tot s'hi val: les Falles. A partir d'ara, tot i que de vegades el personal vaja disfressat de valencianet o valencianeta i passege formalment un ram de flors, a la nit, amb la brusa corresponent, amb el mocaor i el masclèt, es transforma en la figura del cartell de dalt que és, sens dubte, l'arquetip de faller que semblen voler vendre. Ja sabeu, si a la cavalcada del ninot veieu una mena de barra lliure continuada entre carrossa i carrossa, amb xiquets i xiquetes pel mig, amb els ulls fora de les òrbites i uns corets per pupil·les, no us sorprengueu, deu ser normal. I nosaltres, vellsards com som, que aquesta mena de normalitat no l'entendem del tot?

Periodisme aficionat en hores de faena

Hem comprovat que ara els treballadors municipals, davant d'algun esdeveniment o succés que puga passar davant del seu lloc de treball, també fan de reporters gràfics. I si no us ho creieu, mireu la imatge feta quan es cremava un vehicle davant la ferreteria Lleixà. El problema és que hi havia tant de reporter municipal aficionat que les xarxes socials n'anaven plenes de les imatges en qüestió. Deu ser allò que es diu periodisme ciutadà.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Digue'm desconfiat, malpensat, materialista, republicà, pagà, laic o mala persona, però en llegir que el col·legi La Salle estava interessat en l'edifici el convent de les Mares Concepcionistes, alguna cosa dins de mi ha saltat. No em pregunte què ni per què, però alguna cosa no m'ha encaixat. Tampoc és que estiga neguitós per això, però m'ha cridat tant l'atenció que no puc deixar de reflectir-ho a aquesta pàgina. Per més voltes que li he pegat, no li he acabat de treure el sentit, però això és una cosa que ells es sabran, més tenint en compte que no fa molt van emprendre unes faraòniques obres en el si de les seues instal·lacions, un dels setis més valuosos del nostre poble. Ara, que això també es pot dir del col·legi de la Consolació, on es demostra que aquestes mongetes sí que van molt sobrades i no els dol la butxaca a l'hora de millorar les seues instal·lacions –per cert, a un altre dels millors setis del nostre poble- al contrari del que passa als centres públics. Ell sabran.

La cessió de les instal·lacions del convent a l'ajuntament donaria servei, com es diu a la notícia, a moltes associacions el nostre poble que, o no tenen un local per reunir-se, o el lloc on estan resulta molt oneros a l'ajuntament o no està en condicions òptimes. Com és normal, cal avaluar els costos d'allò que l'ajuntament té llogar i veure què ens convé més. Ara, que em sembla que allà on estava el centre de salut també deu haver força espai.

També llegeixo que ben aviat s'acabarà aquell tros de passeig que van fe davant de l'Albergue i que ara està limitat per unes tanques. No entenc com pot costar tant acabar aquella obra. Sí que es van afanyar per tal de tindre acabada aquella horrible plaça dels redols verds i taronja i el vergonyós mur de formigó que ens van encolomar. Mai no he entès que es carregaren allò que hi havia per a deixar-nos aquest autèntic nyap, tot una recordatori per als incompetents que ho

van dissenyar i per al irresponsables que ho van aprovar. Una autèntica vergonya que no sé si no ens la mereixíem.

Ara ve quan m'emprenyo de veritat. Com és possible, senyora Garcia? Aquest passat dissabte va tindre lloc el meravellós i superguai acte de la crida de les falles, i vostès ni una línia en tota la revista. Ni una. Que no s'han assabentat que al nostre poble fan falles? No han passat per davant del nostre ajuntament? No han vist què bonic està? No s'han extasiat davant la contemplació de la seua façana? No han vist que hi ha penjat l'escut de totes i cadascuna de les falles del nostre poble per ordre d'antiguitat? No saben que dissabte passat es va celebrar un gran sopar a la pista annexa del pavelló poliesportiu? No saben que va haver una gran festa amb una gran orquestra amb un gran horari? No saben que la música no va deixar de sonar fins a les cinc de la matinada per a gaudi, joia i felicitat del veïnat que envolta la pista annexa? No saben que a l'endemà, al mateix lloc, les nostres falles van gaudir d'un gran dinar de germanor fallera amb l'elaboració de varies i variades paelles valencianes? No saben que a l'esmentat dinar ja es van sentir els primers coets llançats pels futurs coeters tiradors de masclets? No saben que el gran món faller local estava celebrant un extraordinari dinar demostrant que l'esperit faller i l'amor per les falles està per damunt dels personalismes de cada falla? No són capaços de valorar aquesta mostra d'unió, solidaritat, generositat, amistat i germanor?

Sí, de vegades els he felicitat, senyora Garcia, perquè han informat amb emoció de les notícies que proporciona el món faller. De la mateixa manera els critico perquè, tenint damunt aquesta gran festa, no ens informen del actes que han tingut lloc aquest dens i emotiu cap de setmana. Espero que dins d'aquest número, no només ens informen de la celebració de la multitudinària cavalcada del ninot de demà dissabte, sinó que ens donen complida informació tant de la important i grandiosa crida, com del gran sopar ball que va tindre lloc a continuació, i del gran dinar de germanor fallera.

Apunts sobre l'educació (3)

Fronteres

text JOAN HERAS

Un dels aspectes essencials que genera i consolida un desconcert en el món educatiu és l'obsessió constant de tots els governants –siguin del color polític que siguin- de canviar i tornar a canviar les peces de l'arquitectura de tot el sistema. És un fet recurrent –quasi ja en podríem dir un tòpic- que tots els candidats a governants proclamen la necessitat de tenir un sistema educatiu ben estructurat, sòlid i permanent per poder garantir la continuïtat de la feina dels professionals, poder disposar d'un pla que sigui conegut per tots els actors socials i que faciliti la possibilitat de tenir resultats educatius de llarg recorregut que permetin una reflexió acurada i que siguin legitimadors, si s'escau, de canvis amb substància. Malauradament, la realitat és molt diferent i els canvis legislatius i de perspectiva són constants. Cada Conseller o Ministre del ram canvia amb molta agilitat les proclames en pro de la necessitat de l'estabilitat i del pacte en el camp educatiu que feia quan era candidat per una premsa neguitosa, tot just posa els peus al despatx, per fer els canvis que han de representar la “transformació definitiva” del sistema educatiu que el farà, ara sí, definitivament perfecte.

La pluja fina de canvis legislatius –des de les pròpies lleis a un univers de decrets que posen i treuen matèries o canvien el programa o el número d'hores per setmana de classe- ens arrossega directament a la perplexitat. Tots els qui ens dediquem a això de fer classes ja no sabem per on tirar. Cada curs hi ha canvis en això o en allò i ningú acaba d'entendre quina raó els fonamenta. De fet, tots estem convençuts que les raons –si n'hi ha- no tenen res a veure amb la voluntat de millorar les coses a les aules sinó amb interessos polítics, de prestigi personal o per modes. Des de fa uns anys, aquesta perplexitat dels docents –que molt sovint ens assabentem dels canvis una mica per casualitat, sempre in extremis i ben sovint pels mitjans de comunicació- s'entrellaça amb la trista certesa de la pèrdua total de protagonisme dels claustres de professorat –ara ja no tenen cap paper més enllà d'escoltar i obeir les directrius que vénen de dalt- i amb una seriosa desmobilització del sector en alguns territoris del nostre país fet de països –sempre ens quedaran les Illes com a estandard de lluita coherent i profunda. No tenim, doncs, en termes generals, mecanismes activats per rebutjar frontalment la política del desconcert en el camp de l'educació.

La magnitud de la tragèdia arriba a punts clarament esperpèntics. Ja fa massa anys que vivim en el canvi constant -lleï amunt i lleï avall, posar i treure matèries, la “il·luminació tecnològica” que va encendre l'entusiasme de Consellers d'educació amb la implantació de l'1x1, la gran descoberta de les “competències bàsiques” com la nova revolució que ha de canviar el curs de la història de les programacions educatives, etc, etc- però el cas de la

LOMCE és d'aquells de “traca i mocador”. Per exemple, s'anuncia la fi de la Selectivitat però ningú sap què passarà, com es farà l'accés dels nois i les noies a les facultats. Durant aquest curs s'ha començat a implantar el 1r de Batxillerat LOMCE però ningú sap com serà el 2n de Batxillerat d'aquest nou model ni com es farà el pas a la universitat. Ja no pregunto ni demano perquè s'han fet tots aquests canvis i si eren necessaris sinó, molt més modestament, demano saber quins són aquests canvis. Però sembla que demanar això és demanar massa.

I qui dia passa any empeny. Fa un parell de setmanes vaig acompanyar el nostre alumnat de 2n de Batxillerat a unes Jornades de portes obertes a la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona). Mentre els nois i les noies anaven a les xerrades informatives dels estudis que els interessaven i es fascinaven per l'escenografia d'un campus universitari amb totes les de la llei, el responsable de la UAB sobre la Selectivitat i les relacions amb la secundària ens explicava, amb una fina ironia –sort en tenim de la ironia-, que “us puc explicar el que sabem fins avui... Però potser demà tot això canvia. O potser no”. Vaja, que ningú sap què passarà perquè ningú ha previst de veritat res, ningú s'ha pres la molèstia de planificar amb seny i rigor. El govern del PP ha tirat al dret i l'abisme s'obre vertiginosament. Però està clar que, com va dir la vicerectora de la UAB en aquesta mateixa xerrada, malgrat que ens ho posen molt difícil seguirem fent tot el que calgui pels nostres alumnes, perquè ells sí que es mereixen tenir una educació de qualitat.

Necessitem un sistema educatiu que doni resposta a les necessitats dels alumnes i del país i que sigui fruit d'una reflexió profunda de tots els agents que hi intervenen. necessitem un model que duri uns anys i que ens permeti treballar en un marc estable i, passats uns anys, encetar l'anàlisi dels resultats i fer totes les avaluacions necessàries per decidir si calen reformes o no. Aquest sembla un plantejament molt senzill però és, tristament, utòpic.

ARTISTES BENICARLANDOS QUE TRIOMFEN A VALÈNCIA

text i fotos NAT LIA SANZ

Els artistes fallers infantils de Benicarló triomfen a València encara abans que els monuments estiguen plantats als seus carrers. Juan Lluch Martí, que porta plantant falles a València des del 2007, ha aconseguit que el ninot infantil de la Falla Cervantes – Pare Jofré, siga triat com el millor de la Secció 5 per Junta Central Fallera.

És el tercer exercici que Lluch planta en aqueixa demarcació. Amb el lema “Anem a contar mentides”, el moment ja ha obtingut el seu primer premi abans d'eixir al carrer. Sense premi de moment, però en totes les travesses dels experts crítics de Cendra Digital, estan quatre ninots presentats per artistes fallers benicarlandos a l'exposició del ninot de València. Tots ells estan en la classificació dels vint millors d'enguany. Obri foc en el número 12 el ninot de Escalante-Marina, de Grego Acebedo, amb les seues característiques línies fresques i netes. És el segon any que Grego planta per aquesta comissió, amb la qual es va estrenar a València el passat any alçant-se amb el primer premi de la secció. Li segueix de prop, en el número 14 el ninot dissenyat per a San Vicente-Periodista Azzati, per Fernando Foix. Els crítics el qualifiquen com “un bufit d'aire fresc, com tot el que fa Foix”. L'artista benicarlando planta a València des del 2014. En el lloc número 16 apareix un dels ninots amb els quals Juan Lluch competeix enguany, el d'Arquebisbe Olaechea-Sant Marcelino. Un particular “Cavall de Troia” amb aires molt simpàtics. I tanca la presència d'artistes benicarlandos el ninot de Fernando Foix per a Dama D'Elx. Fora dels primers premis oficials queden els ninots presentats per Carlos Sevilla, que planta a València des del 2014 i Daniel Ballester, que es va estrenar en la plaça el passat any. Cal recordar que diumenge que ve es desvetllaran els Ninots Indultats de les falles de Benicarló del 2016. Tots aquests artistes, també planten en la ciutat. el seu treball es podrà veure a partir del 9 de març. No serà fins al divendres 11 quan es desvetllen els premis fallers d'aquest exercici.

IV Premi Promeses “Le Cordon Bleu”

text i fotos REDACCI

L'alumna del CIPFP Benicarló, LAIA POLICARPO, entre els 10 millors que aniran a la final del IV Premi Promeses organitzat per la prestigiosa escola d'alta cuina Le Cordon Bleu.

La gran final se celebrarà el 14 d'abril a Le Cordon Bleu Madrid, on els 10 finalistes entre els quals es troba Laia, hauran d'elaborar les seues receptes on seran avaluades les tècniques emprades en la preparació, l'originalitat, el sabor, la presentació i l'exposició del plat preparat. El jurat estarà integrat per xefs professors de Le Cordon Bleu Madrid i per cuiners de prestigi invitats per l'Escola. Endavant Laia i a pel Premi!

III CONCURS DE MAQUETES DE FALLA DE LA FALLA "EL GRILL"

text i fotos CEIP MB

Per segon any consecutiu el CEIP Marqués de Benicarló ha participat en la convocatòria del III Concurs de maquetes de falla organitzada per la Falla El Grill.

En aquesta ocasió l'escola ha participat amb una vintena de maquetes realitzades per alumnes de 4t a 6è que, individualment o més sovint en equip, ens han sorprès per la seva creativitat i imaginació. Felicitem als guanyadors del Primer, Segon i Tercer Premi de maquetes, així com al Premi a la Millor Crítica 2016. Tot plegat, ens mostra la il·lusió que desperta la festa fallera a Benicarló i al CEIP Marqués de Benicarló en particular. I es que com diu l'himne faller del Marqués ... Ja és temps de falles!

UNA NOVA IMATGE, UNA MATEIXA DEVOCIÓ

text i fotos NAT LIA SANZ

Després de dos anys processonant sense pas, la Hermandad de Jesús Nazareno de Benicarló va a estrenar aquesta pròxima Setmana Santa la nova imatge del Natzarè realitzada pel prestigiós imager cordovès, Francisco Moreno Zafra.

La imatge, que ja es troba a Benicarló, es beneirà dissabte 12 de març, a les 20,00h a l'Església de Sant Bartomeu, una vegada finalitzada la inauguració, a les 19,00 h, de l'exposició monogràfica sobre la història de la Hermandad. Realitzarà la solemne benedicció el Sr. Bisbe de Tortosa, Enrique Benavent Vidal. Tots els confreres rebran una invitació personal, però la Junta de la Hermandad vol posar l'accent que a l'acte està convidada tota la població. Després de la seua benedicció, la imatge estarà exposada a l'Edifici Gòtic de l'Ajuntament fins el diumenge de Rams.

Javi Lozano i Beatriz Sorlí els guanyadors de la 2a 10K Ciutat de Benicarló

text i fotos VICENT FERRER

Aquest diumenge de matí, amb una temperatura de 8 graus, es va disputar la 2a 10K Ciutat de Benicarló en el qual van prendre l'eixida 263 atletes dels 278 inscrits, per a recórrer un circuit urbà de 10 quilòmetres que havia sigut fitat per la Policia Local. L'eixida es va donar a l'entrada de les pistes d'atletisme, mentre que la meta va estar dins del mateix. El veterà Javier Lozano, de l'Atletismo Arroyo, va ser el guanyador absolut, mentre que Beatriz Sorlí, del Club Basiliscus Benicarló, va ser la primera femina. Al final, 236, van aconseguir arribar a creuar la línia de meta.

A la cursa, ràpidament, es va formar un grup capdavanter amb una desena de participants que a poc a poc van anar agafant diferències, a més de perdre unitats, de tal manera que, al final de la primera volta, Lozano, va pegar una estirada i se'n va anar sol per a recórrer en solitari la segona volta i entrar en meta, amb un temps de 33.54.562, traient 21 segons al segon classificat. Per la seua banda Sorlí entrava la 81a amb un temps de 43.14.185. El primer sènior, Daniel Esbrí, va entrar en la segona posició; el primer sub-23, David Celma, entrava el 21é; la primera veterana, Susana Sospedra, va entrar la 105a; Ada Pruñonosa va acabar primera entre les sub-23 entrant la 141a; va tancar la classificació la veterana Níia Pino Rambla, en la seua primera carrera després d'una lesió, entrant la 236a.

El guanyador de la carrera, Javier Lozano, va indicar a Llevant de Castelló que "m'he trobat molt bé des de l'eixida, he marcat el meu ritme i es va formar un grup de corredors. A meitat de carrera vaig canviar de ritme i em vaig anar sol fins a la meta. Malgrat córrer quasi cinc quilòmetres sol estic content amb la marca, ja que el vent ens ha perjudicat a tots en alguns trams". Sobre el circuit va afegir, "m'ha agradat, ja que no hi ha corbes molt tancades i estava tot marcat i fitat, havent-se tancat al trànsit amb temps suficient". Per últims ens va recordar que sempre té bons records de les carreres a Benicarló, ja que ha guanyat diverses vegades el Cross de Festes i una edició de la desapareguda Mitja Marató.

Bàsquet: Important victòria del sènior autonòmic a la pista de l'Almassora

text i fotos VICENT FERRER

En la competició federada, destacar la important victòria del sènior autonòmic, que perllonga la bona ratxa de joc i resultat. Per la seua banda el sènior B va sumar una altra victòria i comparteix la segona posició amb altres quatre equips, un d'ells l'Almassora, al que s'enfrontaran la pròxima jornada. El junior masculí prossegueix cap a l'ascens com a líder invicte. El femení s'aferma en la segona plaça en vèncer a un rival directe. Doble derrota dels equips cadets, encara que tots dos van competir molt dignament; és el mínim que se'ls demana a jugadors com a esportistes. Per la seua banda, els infantils, van brindar un altre triplet de victòries.

Aquesta setmana, per les Festes de la Magdalena de Castelló, no es va celebrar competició organitzada per Patronat, encara que el Club va organitzar una matinal de partits entre tots els nostres alevins, benjamins i pre-benjamins, on vam tenir ocasió de veure'ls en acció; alguna cosa inhabitual, en desplaçar-nos cada dissabte a Castelló.

Resultats

Almassora 49, Sènior Autonòmic 72
 Sènior B 70, Sogorb 32
 Almassora 67, Júnior Masculí 73
 Júnior Femení 57, El Pilar València 45
 Godella 88, Cadet Masculí 57
 Vinaròs 61, Cadet Femení 48
 Infantil Masculí Blau 84, Almassora 56
 Amics Castelló C 25, Infantil Masculí Verd 62
 Infantil Femení 60, Vinaròs 30

Els equips A i B, del Riu Sénia Benicarló, van aconseguir l'ascens de categoria a les lligues catalanes

text i fotos VICENT FERRER

El passat diumenge 28, l'equip Riu Sénia Benicarló A va viatjar fins a Valls per a enfrontar-se a l'equip C, on va aconseguir guanyar per un contundent 1-5.

Aquest resultat els permet disputar la final per a decidir el Campió de Segona Provincial i a més els garanteix l'ascens de categoria i pujar a la categoria de Primera Provincial.

Diumenge que ve 6 de Març l'equip benicarlando s'enfrontarà al Reus Ploms, per a lluitar pel títol de Campió de Segona Provincial.

A Valls, l'equip va estar format per: Enoc Altabás, Jorge Gutiérrez (Chapu), Daniel Domínguez, Agustín Llorach, Ari Nogués i Manuel Serrano Juan.

Per la seua banda el Riu Sénia Benicarló B es va enfrontar al Jesús Catalonia en la seu del Club Escacs Benicarló, on l'equip local va acabar perdent per 0,5-3,5.

El filial, que va tenir la baixa de Damián Alberich per malaltia i l'absència de Manuel Serrano que va jugar amb l'A, ho va donar tot i, malgrat la derrota, ha acabat subcampió de Tercera Provincial grup D i ha ascendit a la Segona Provincial.

El Riu Sénia Benicarló B presentà el següent equip: Pedro García, Tomas Butkis, Álvaro Serrano i Óscar González.

PRESENTACIÓ DEL CLUB CICLISTA DEPORTES BALAGUER

text i fotos GREGORIO SEGARRA

Dissabte passat, el Club Ciclista Balaguer, va presentar, en un conegut restaurant de la ciutat, les seues credencials per a la pròxima temporada.

Quinze alumnes que, juntament amb els monitors i entrenadors, defensaran els interessos del club benicarlando en totes les competicions organitzades per la Federació. L'acte va comptar amb la participació del Regidor d'Esports de l'Ajuntament de Benicarló, Carlos Flos i del president del club, José Julián Balaguer, que és alhora Vicepresident de la Federació Valenciana de Ciclisme i Delegat Provincial de la mateixa. En el mateix acte es va procedir al canvi de la Dama de l'Entitat, càrrec que aquesta temporada ostentarà la Mar López Mercé, que substitueix a Sonia Ferreres de les Heras.

Els components de l'escola són:

Joel Sancho García (Promesa, 4 anys)
 Cesc Roig Pellicer (Promesa, 5 anys)
 Crisanto Juan Sanz Sáez (Promesa, 5 anys)
 Joan Folch Campos (Promesa, 8 anys)
 Sergi Roca Melich (Promesa, 8 anys)
 Adrià Roca Melich (Principiant, 8 anys)
 Adrián Sancho García (Principiant, 8 anys)

Pablo Moreno Genovés (Principiant, 9 anys)
 David Batalla Mañes (Principiant, 9 anys)
 Andrés Sanabdón Herrman (Aleví, 10 anys)
 Izan Monroig Gimeno (Aleví, 11 anys, Campió Provincial)
 Hugo Beser Duch (Infantil, 12 anys, Campió Provincial)
 Carla Pruñonosa Sanabdón (Infantil, 13 anys, Campiona Provincial)
 Álex González Mogollón (Júnior, 17 anys)
 Mar López Mercé (Sub 23, 17 anys)
 DIRECTOR: José Julián Balaguer
 MONITOR: Iván Monroig Esteller
 ENTRENADOR: Manuel Sanz Alcácer

Patiment

text Delcastillo-Serrano foto G. SEGARRA

No vull ser pessimista, però diumenge passat el meu CD Benicarló va presentar la seua ferma candidatura al patiment per no baixar de categoria. Contra la Vall (1 a 4) vam tornar a ser sobretot, un equip impotent i en segons quines fases del partit, i em sap mal dir-ho, fins i tot apàtic. Caldrà urgentment recuperar la il·lusió, només la il·lusió, perquè un equip que durant la primera volta va lluitar com un gran no pot ser que haja perdut de la nit al dia totes les seues virtuts. Xutem poc a gol i així és ben difícil aconseguir res de positiu. És ben cert que això del futbol de vegades no és més que una qüestió de moral o d'una jugada que et puge l'autoestima. Si al primer xut que vam fer que va aconseguir el porter foraster desviar amb la punta dels dits, la pilota haguera entrat, igual estariem parlant d'un altre partit i de l'inici de la recuperació. Però no, per aquells centímetres que va allargar la mà David Pérez (duien les samarretes personalitzades) vam resignar-nos a anar a remolc i a desconcentrar-nos i a sortir, en definitiva, del partit.

Avui Peris s'ha quedat a casa constipat de la nit de la Crida i l'amo ha hagut de recórrer a les «velles glòries», més velles que glòries. L'haguérem pogut enviar a prendre vent, però som fluixos.

Abans de l'inici del partit es va guardar un minut de silenci per la sobtada mort de Javi Ferreres, exjugador del Benicarló en la dècada dels vuitanta. Pobre xic. Tan jove, amb tanta vida. Quin desastre. El recordo amb aquell pèl encaragolat, sequet, llençant diagonals als extrems. Un fi estilista que dirien els clàssics. Era l'època en què el Benicarló jugava a tercera i ell, Domingo Lores, Pedro Baca, Redó i alguns més formaven part d'un equip entrenat per un home argentí que s'assemblava molt a Menotti i que teníem de president al peculiar a Paco Llorenç i jugàvem al camp del camí la Mar. Els tòpics, a mi no me la pegaran, tenen molta certesa i és veritat que la vida continua i seguirà sortint el sol i ponent-se, però sap tant de mal...

Quan tens una edat i veus aquestes coses saps que el futbol és un entreteniment potser, entre altres coses, per no pensar en aquestes coses. I si guanyem bé, de puta mare, però si perdem, també bé i també de puta mare. Ja guanyarem i si no, la temporada que ve tornarem a jugar contra el Vinaròs.

Del partit hi ha poca cosa a dir. Aquella gent no van vindre a jugar i deixar jugar. Ens vam avançar amb un gol d'Alexis. Després Héctor va fer un penalti i, quan ens marquen, ens encongim i volem desaparèixer del mapa. La resta del partit, podem donar-la per prescindible.

El calendari que se'ns presenta, a més, és poc esperançador. Diumenge vinent anem al camp del segon classificat, l'Almassora, i les possibilitats reals de guanyar o de treure alguna cosa positiva són com a poc remotes. Després ve ací a casa no sé qui també dels de davant i, ai, podem arribar a batre un rècord negatiu.

Què ha de fer la directiva en aquestes circumstàncies? No res. Ni s'ha de fitxar, ni s'ha de canviar cap entrenador ni res. Simplement intentar recuperar la moral de la plantilla i esperar esdeveniments.

Però malgrat tot -tornem als tòpics- la vida continua. Sí, mentre hi haja un masclet a tirar, un sale el sol por la mañana a cantar i ens queden glòries per anar oferint a Espanya, serà així i dissabte, demà mateix, el poble esdevindrà una joia i una festa amb la cavalcada del Ninot. Enguany no caldrà que el personal s'hi esforce massa per trobar temes. El nou ajuntament, els urdangarins i les infantes, les rites, els graus, lo dimoni de barberà...

I ja està. La falta de costum m'ha fet anar perdent la capacitat que tenia fa uns mesos per omplir i omplir línies sense dir res. Confio que no s'engate massa Peris i que la setmana vinent puguem tornar a estar al dia de les peripècies d'aqueixa entrançable família.

"Atalaiant l'horitzó"

GEMMA LABÈRNIA VA DISPUTAR 2 FINALS AL CAMPIONAT NACIONAL INFANTIL D'HIVERN A TERRASSA

text i fotos CNB

Diumenge 28 i dilluns 29 de Febrer de 2016, la nedadora infantil del club natació Benicarló Gemma Labèrnia, va participar al campionat d'Espanya infantil d'hivern que es va disputar a Terrassa.

La fenomenal bracista benicarlanda va estar acompanyada per la seua entrenadora Myriam Martínez i pels seus familiars.

Al campionat, que reunia als nedadors més destacats de la categoria del panorama nacional, tot i la forta competència, una lluitadora Gemma va aconseguir classificar-se per a disputar 2 finals B: als 100 i als 200 braça.

Les marques de Gemma a les finals (2.49.55 E als 200 braça i 1.18.81 E als 100 braça) estigueren properes a les millors personals seues. La nedadora va acostumar-se, així, a donar el seu màxim rendiment en les condicions de pressió psicològica de l'alta competició nacional.

De segur que l'experiència li servirà per a afrontar en perfecta disposició les properes competicions autonòmiques, on estarà, sense dubte, al selecte grup de les favorites: el campionat autonòmic infantil, la propera setmana i la copa autonòmica de clubs de primera divisió, el mes d'abril.

Trek del Manaslu 14: no va poder ser

text i fotos TONYO FIBLA

14.- Segueixen a Lho

Quan baixen del monestir Raaj pega un crit senyalant la muntanya de l'esquerra:

– *Dai, avalanch! Avalanch!*

Baixa corrents i es posa a explicar com són de perillosos els allaus.

Llavors Bhai comença a dir-li a Raaj:

– *Peligro, arriba no, abajo.*

Com Bhai sempre està de broma Raaj no li fa massa cas però Bhai insisteix:

– *Peligro, arriba no, abajo.*

Com no li fa cas continua amb la seua insistència:

– *Peligro, arriba no, abajo.*

I una altra vegada.

– *Peligro, arriba no abajo.*

Al final Raaj al veure que Bhai no para d'insistir senyalant a terra, mira i veu una cagada de vaca que farà més quatre dits d'alta i dos pams de diàmetre.

Tots: alemanys, guies, caduferos, ... tots en un esclafit es posen riure.

– És que sempre la té a punt ... – comenten els companys – no se li'n passe ni una!

Quan tornen a les casetes Bhai i Kancha se n'adonen que s'ha deixat la clau dins de la caseta. Menys mal que aquesta no l'ha feta Baje. Ja està bé! De la finestra veuen la clau damunt del llit. Bhai que en sap de tot intenta obrir el cadenat amb una agulla. No pot.

Ve un xicot en un munt de claus, les prove totes i no en va cap. Se'n torne a anar i torna amb un altre manoll de claus. Va provant i no res, no poden obrir.

Tenen un munt de claus però quina casualitat, no la d'aquesta caseta. O la de no cap. I a saber d'on són eixes claus.

La colla comenten: com és que no es guarden una clau per si de cas? No cal pensar ni trencar-se el cap. Estan a Nepal.

Intenten treure una fusta del sostre de la terrasseta però l'amo els diu que no. Que val més la fusta que el cadenat. Així que porta una llima i tallen el cadenat.

Baje per la nit es deixa el rellotge amb termòmetre fora per a saber quina temperatura fa per la nit a l'exterior i quan a les tres o les quatre del matí Daju s'aixeca a pixar, veu el termòmetre i pensa: "Quin desastre de tio, ja s'ha deixat el termòmetre fora!" L'agarra i l'entra.

Ja no sabran mai quants graus va fer a la matinada fora,

però dins de la caseta: 6 graus. Que coincideix amb el termòmetre que duu Kancha.

Les casetes són una monada però s'ha de dir que no hi ha dos taulons que ajusten perfectament. De fet amb tot tancat, portes i finestres, a l'interior de l'habitació hi ha corrent d'aire. No és que se ens emporte però les cortines es mouen. És que els nepalís construïnt són uns desastres.

"No feu unes casetes noves? Pos feu-les bé! Costa el mateix."

Nepal ...

Avui, tot el dia, que Baje està preocupat pel temps. Està molt lluny del Mediterrani i no pot esbrinar massa bé que passa per les altures. El dia és clar i radiant però al sud veu uns cirrus ben compactes que van avançant poc a poc cap al nord. Confia que no siga res però ja veurem. Per la vesprada el cel ja està cobert de cirrus cosa que ha afavorit que la posta de sol siga guapa de veritat.

De fet, ací, no tenen cap tipus d'informació meteorològica.

Mira i torna a mirar el cel i no ho veu gens clar. No diu res al companys per no alarmar ningú, a més, ací no sap massa bé com van les coses del temps. Però allà hi ha una blancor molt compacta i li fa temor.

